Janovic Tomáš (1937): Rozprávka o kúzelníckej paličke, Moja mama, Moja knižnica :)

Obsah

- Rozprávka o kúzelníckej paličke
- Moja mama
- Moja knižnica

Rozprávka o kúzelníckej paličke

Bol raz jeden tato.

Zlato? Ale ba!

Nestará sa o nás,

iba o seba.

Stále pozde chodí

domov z roboty.

A čo mama? Tá mu

letí oproti.

Aj včera prišiel neskoro domov a viete, čo povedal? Vraj cestou stretol kúzelníka Colliniho a ten mu požičal svoju kúzelnícku paličku. Preto sa vraj omeškal!

Tato, ty si mával

lepšie výmysly!

Výmysly ti vari

z hlavy vymizli?

Za veľa to, tato,

včera nestálo.

Vonku svitá... A tu

čo sa nestalo:

Do izby k nám tato

vošiel s paličkou.

S akou? Ale s takou

celkom maličkou.

Tri razy ňou mávol

a už oblúkom

frnk-brnk jeho dcéry

letia oblokom.

Pod nami je hrmot

mestskej dopravy,

ktorá všetky deti

do školy dopraví.

My však letíme si

pekne vo vzduchu.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

Také putovanie

nemá poruchu.

Letíme si ako

húsky vo vetre.

Neprefúkne nás ten

vietor cez svetre.

Zrazu mama frnk-brnk

letí povedľa.

Nad Carltonom práve

rožok dojedla.

(Inak bez raňajok

chodí do práce.)

A mňa, malú Táňu,

čaká prvá c.

Cez oblok ta frnk-brnk

vletím ako vták.

A ja, veľká Kata,

frnk-brnk práve tak.

Mňa však čaká zase

slávna ôsma d.

Vletím do nej, vletím

v plnej paráde.

Máš ty ale, tato,

skvelé nápady!

Taká cesta všetkých

dobre naladí.

A preto vieš, čo ti povieme? Nevráť kúzelníkovi Collinimu jeho kúzelnícku paličku a môžeš sa živiť tak, že budeš deti dopravovať do školy a rodičov do práce. Mama ti ušije krásnu modrú čapicu s nápisom „Tato-zlato, výpravca“ a my budeme predávať cestovné lístky. A nemusíš už toľko písať a písať...

A čo, prosím, na to

ten náš tato-zlato?

Mávol rukou nad nami

a živí sa - rýmami!

Moja mama

Moja mama rada pletie

a nikdy nič nepopletie.

Stráži totiž očkám očká.

Kto je dobrý, ten sa dočká.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

Pletie v zime, pletie v lete
ako nikto v celom svete.
Pletie, pletie a jej ihly
keď sa mihli, všetko stihli.

Moja knižnica

Bezočivá malá osa
odletela z môjho nosa
do knižnice. A už sedí
dakde v kúte abecedy.
Prehltla „r“ -
je z nej rosa.
Prehltla „k“ -
je z nej kosa.
Prehltla „b“
už je bosá.
To len preto, že tá osa
odletela z môjho nosa.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania